

DAMUNT AMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN-NOVEMBRE 1.996-NÚM.66

DAMUNT DAMUNT

Revista d'informació local

SANT JOAN (MALLORCA)

Novembre 1.996 - Núm. 66

Depòsit legal PM-673-1991

Domicili: Major, 68

07240 - SANT JOAN (Mallorca)

Director:

Miquel Florit Huguet

Assessorament lingüístic:

Antoni Amengual Barceló

Redacció i muntatge:

Guillem Morlà i Adrover

Col.laboradors:

Gabriel Company Gayà

Catalina Jaume Ginard

Joan Jaume Nigorra

Bàrbara Matas Sastre

Guillem Morlà Adrover

Imprimeix:

APOSTOL Y CIVILIZADOR

PETRA (MALLORCA)

C O N T I N G U T

NOTÍCIES LOCALS

Pàg. 3 a 11

POEMES I GLOSES

Pàg. 12 i 13

ALTRES INFORMACIONS

Pàg. 14 i 15

COL.LABORACIONS

Pàg. 16 a 23

NOTA: Els escrits
publicats sols expressen
l'opinió dels seus
autors. La revista
no s'identifica necessa-
riament amb el seu
contingut.

CONFERÈNCIA DAMUNT EL PATRIMONI

El dissabte dia 12 d'octubre va tenir lloc al saló d'actes de la Casa de la Premsa Forana una conferència damunt el Patrimoni amb la seva més ample expressió.

Intervingueren la Doctora Maria Barceló, presidenta de la Societat Arqueològica Lul·liana, acompanyada per Guillem Rosselló que presentaren la darrera publicació referida als estudis elaborats en el III Congrés d'aquesta Societat.

Hi estaven presents els historiadors Bernat Campins i Arnau Company, que també presentaren la seva "separata". Un resum del llibre de la Arqueologia, referit al patrimoni cultural de Sant Joan i que titulen "Aproximació al patrimoni perdut i tuda de Sant Joan". Donaren també unes indicacions encaminades a la conservació del patrimoni.

En el col·loqui, entre altres coses, es va fer referència a la Biblioteca que llegà a la Societat Arqueològica Lul·liana el santjoaner Francesc Oliver des Calderers, que està composta per unes 14.000 obres de teatre. Respecta a aquesta deixa la Presidenta informà que era una aportació valuosa que estava a l'espera de ser catalogada. La conferència resulta interessant i seguida amb interès pels assistents.

Al acabar, la Sra. Barceló va entregar un exemplar de la publicació al col·lectiu Teranyines que era l'organitzador de l'acte.

Joan Jaume Nigorra

ESTADA DE 15 DIES A SALOU AMB L'INSERSO

El passat dia primer de novembre, un grup de 36 pensionistes sortiren cap a Salou, on passen 15 dies en torn de vacances organitzat per l'Inserso.

En la tardor de 1995, un grup de santjoaners, aprofitant aquest programa de "Vacances Tercera Edat", feu una estada de 15 dies a

Gandia.

Confiam que el viatge i estada a Salou sigui del bon grat de tots i que a la tornada ens contin les seves impressions.

Per altra part, l'Associació, que en tant d'èxit celebrà la festa de les "Verges", té previst per al dia 14 de novembre assistir a la diada del Dijous Bo.

Endavant Tercera Edat! Tot el que faceu ho teniu ben guanyat i merescut.

TROBADA DE "QUINTOS"

El diumenge 27 d'octubre es varen reunir els nascuts a Sant Joan l'any 1934 en una diada de germanor que començaren assistint a la missa de la Parròquia, com un acte d'acció de gràcies. Com altres vegades hi assistiren "quintos" que viuen a altres indrets de Mallorca.

Llavors al migdia es reuniren a l'entorn d'una taula de ca'n Tronca per assaborir entre la broma i l'alegria un bon dinar. S'acordà que aquestes trobades s'haurien de tenir tots els anys en el darrer diumenge d'octubre. Per acabar el qui subscriu els va presentar la seva poesia acostumada en totes les trobades. Molts d'anys!

Joan Jaume Nigorra

PLE EXTRAORDINARI

El passat dia 14 l'Ajuntament de Sant Joan celebrà un ple extraordinari, amb caràcter d'urgència per tal d'aprovar un conveni de cooperació entre la Conselleria d'Agricultura i l'Ajuntament que havia de esser firmat abans del dia 15.

Aquest conveni contempla l'acondicionament, eixampla en alguns revolts i l'asfaltat del camí de Quatre Vents, en direcció a la possessió de Sa Bastida, amb un pressupost de 4.900.000 ptes., i un finançament del 70 % a càrrec de la Conselleria. Aquest fou l'únic punt tractat en aquest ple extraordinari.

Joan Jaume Nigorra

EL COL·LEGI PÚBLIC DE SON JUNY UN COL·LEGI EXEMPLAR

En la revista del passat mes d'octubre, a la secció "Altres informacions", publicàvem una informació relativa al Col·legi Públic de Son Juny: diferents notícies i dades, extretes del bolletí que publica el col·legi.

La lectura d'aquestes dades, per part de persones alienes a l'escola de Sant Joan, però relacionades amb el món de l'ensenyament, ha fet exclamar: "A Sant Joan teniu una escola exemplar".

Per què creus que marxa tan bé l'escola de Sant Joan? - hem preguntat.

El nostre interlocutor, que sols coneix d'una manera indirecta, la problemàtica local i el funcionament del Col·legi Públic de Son Juny, ens ha dit, sense dubtar gens:

- La direcció i quadre de professors, recolzats per una bona Associació de Pares, crec son essencials pa la bona marxa d'un centre, a tots els nivells.

Un altra membre de la Associació de Pares ens ha dit:

- Tenim la sort que la Presidenta de l'Associació de Pares és professora, que tres dels professors, començant pel Director Josep Roig, i els professors Joan Morey i Xavier Moratinos, tots són de Sant Joan, estimen el poble, són competents i entregats a la seva tasca.

MARIA DEL MAR BONET I SON BRONDO

La cantautora Maria del Mar Bonet és la principal protagonista del capítol "MB Quadern de memòria" que dirigeix Ventura Pons per a la sèrie "Autor por Autor".

Els exteriors de la cinta, que tindrà una durada de trenta minuts, han estat localitzats en el Santuari de Gràcia, on Maria del Mar Bonet, canta un tros del "Cant

de la Sibilla". Altres exteriors han estat filmats a la possessió de Son Brondo de Sant Joan.

HA ESTAT OBERT LA CONTINUACIÓ DEL CARRER PRINCESA

Fa unes setmanes fou obert el tros de carrer, continuació del carrer Princesa que enllaça amb el carrer Tramuntana. Aquest tram té uns 150 metres de llargària, i tindrà voravies a cada part, tenint la calçada una amplària total de metres. Està previst que en un futur el carrer sigui asfaltat, dotant-lo de clavegueram -aigües brutes i potable- i de llum.

Es tracta d'una millora en la part alta del poble, que era una antiga aspiració i ara amb l'iniciativa dels veïns i l'aprovació de l'Ajuntament, s'ha pogut dur a bon terme. Així uns terrenys bastant centrals, fins ara inaccessibles, podran des d'ara tenir entrada i contribuirà a la revalorització de la zona.

Joan Jaume Nigorra

ACABAT EL MARGE ENTRE L'ESCALA DE CONSOLACIÓ I EL CEMENTIRI

L'obra artesana que fa uns mesos començà, va ser acabada uns dies abans de la festa de Tots Sants. Aquest marge, entre l'escala vella de pujada al Santuari de Consolació i l'entrada al Cementiri, d'una llargària de quasi 90 metres i d'una altura, en alguns trams, de més de 4 metres. Per fer aquest marge s'han emprat uns noranta viatges de pedres, que traginats amb tractor s'han duit de la possessió de Sa Bastida. El pressupost d'aquest marge enrevolta els tres milions i mig, a càrrec de les arquitectes municipals.

Es tracta d'una millora, que ha estat elogiada per tothom, que fa encara més atractiu Consolació i els seus voltants, i que ha pogut esser

admirada per tots els qui ha visitat el nostre Cementiri amb motiu de la festivitat de Tots Sants.

Joan Jaume Nigorra

SANTJOANERS ESCOLLITS PER A TRIBUNALS POPULARS

Tots les hem vist a les pel·lícules americanes. Ara ja les tenim aquí.

Ara fa un any, a la revista núm. 54 (novembre 1995), publicàvem un comentari i la relació dels primers elegits per a Jurats Populars.

Avui altra vegada publicam una relació dels nous elegits, que són els següents:

Maciana Barceló Bauzà (Margoia)
 Andreu Bauzà Gayà (Maulí)
 Antonia Bonet Bou (de Son Baró)
 Bàrbara Company Bonet (Foc)
 Joan Fiol Sorell (Fosser)
 Miquel Galmés Gomila (de sabó)
 Jordi Gayà Rotger (Fideuer)
 Guillem Karmany Mestre (Carmany)
 Francisca Mates Mates (Peremates)
 Guillem Munar Bauzà (Bronder)
 Adela Puls Cruz (d'Horteta)
 Maria Tauler Artigues (Vidua de l'amo Joan des Caldarés)

Entre els 12 elegits n'hi ha 6 que tenen la condició de pensionistes, 3 són menors de 25 anys, i els altres 3 son treballadors.

LA FESTA DE LES VERGES

El diumenge dia 20 d'octubre, vigília de la festa dita de "Les Verges", no faltaren les serenates a Sant Joan, seguint la tradició.

Els músics de l'Agrupació Aires de Pàgesia", convertits en ronda, feren la seva tanda de serenates pel poble.

Tampoc varen faltar els

simbòlics clavells, amb que el jovenets obsequiaren a les jovenetes.

És bo, encara que no sigui un grup massa nombrós, que n'hi hagi uns i unes, que ajudin a mantenir la tradició.

L'AGRUPACIÓ TERCERA EDAT CELEBRÀ LA FESTA DE LES "VERGES"

El passat dia 20 d'octubre, vigília de les "Verges", en el local de la Tercera Edat, l'Associació organitzà una vetllada on participaren més de 100 associats, que degustares la xocolata amb ensaïmada i el bunyols fets per Miquel Fosser, que sortiren bons i no embafaven.

A l'entreacte es feu entrega de la valuosa cobrateria que dies abans havia estat sortejada. La sort correspongué al número 8.438, que havia adquirit Catalina Nigorra (de cas Sastre).

La vetllada de les "Verges" acabà en ball, que va estar amenitzat pel grup musical "Els Nostros". Molts d'anys!

LA FESTA DE TOTS SANTS

Un dia assolellat, amb una temperatura agradable, que féu possible que l'afluència de gent, que visità el cementiri i Consolació, fos continua durant tot el matí, al migdia i l'horabaixa.

Moltes flors, corones i rams de tota classe, testimoni i expressió dels sentiments i recordança envers dels avantpassats.

Molts de santjoaners, que no viuen a Sant Joan, aprofiten la diada de Tots Sants per venir al poble, visitar el cementiri on reposen els familiars difunts i també per visitar la Mare de Déu de Consolació.

Cementiri, Santuari i voltants, són avui dignament cuidats, el que ha de constituir una llegítima satisfacció per tot santjoaner.

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESARIS DE SANT JOAN

L'Associació de Comerciants i Empresaris, PIMEN-SANT JOAN, després de l'experiència -positiva- malgrat el mal temps, de la Festa del Botifarró, ha realitzat distintes reunions durant el passat mes d'octubre, amb la finalitat de planificar i millorar les seves activitats.

La primera d'aquestes reunions, la del dia 16 d'octubre, tenia la finalitat de "aclarir mal entesos". La segona reunió, encara que no tenia caràcter de convocatòria, fou una torrada que se celebrà el dissabte 19 d'octubre, a la que estaven convidats tots els col·laboradors en l'Organització de la Festa des Botifarró. Se celebrà en els locals del Concessionari Ford (Morià) gentilmente cedits per dit empresari.

Altra vegada, el dia 24 d'octubre, foren convocats els associats PIMEM-SANT JOAN. Durant l'animada reunió foren tractats diferents temes com el de la Via de Circumvalació, Festa des Botifarró de l'any 1997, i altres a curt termini, com la venda de Loteria de Nadal (Sorteig de Nadal) i adornament d'establiments per a les properes Festes de Nadal, felicitació conjunta a clients, etc.

ELS VALORS CADASTRALS DE SANT JOAN

D'un llistat on figuren els valors cadastrals dels distints municipis de Mallorca hem tret unes comparatives relatives a Sant Joan.

Sant Joan està inclòs comparativament dins un grup de 12 municipis que en urbana estan entre els mil milions i el dos mil sis-cents. D'aquests termes municipals no n'hi ha cap que superi els mil vuit-cents habitants i són els municipis de Banyalbufar, Búger, Costitx, Estallencs, Fornalutx, Lloret, Mancor, Sencelles, Santa Eugènia i Ariany.

Sant Joan té els següents valors cadastrals:

URBANA	2.113.727.198
RÚSTICA	277.873.912
VALOR TOTAL	2.391.601.110
POBLACIÓ	1.684
VALOR MITJA	1.420.191

ANTONI KARMANY 40 A LA COPA D'EUROPA

L'edició de la cursa d'enguany de la Copa d'Europa per veterans celebrada el dia 8 d'octubre a S'Arenal tingué una participació més nombrosa de corredors estrangers i com anys anteriors hi participà també en Toni Karmany.

Antoni que havia aconseguit la primera plaça en l'edició del 95 partia com a favorit de la cursa però enguany no ve esser el mateix. Un circuit gairebé pla i uns participants molt més preparats no permeteren que en Toni pogués fugir del pilot i a l'arribada s'hagué de conformar en un ben honrós quart lloc, amb el mateix temps que el primer, que fou un anglès, Lewis Cyril, seguit de Ramon Verdaguer, corredor català, sub-campió d'Espanya per darrera de Karmany que és el Campió d'enguany.

Toni també participà a la Volta de Mallorca de veterans amb una participació de gairebé 300 corredors en les diferents categories.

La gran majoria eren estrangers. La seva millor actuació a la Volta l'aconseguí a la cronopujada al Castell de Bellver, fent un temps de 4'25" quan el guanyador absolut feu 3'59". A la seva categoria fou el 3er. de l'etapa. En el global de la Volta pel que fa a la seva categoria obtingué el lloc 5è.

La Volta es va celebrar els dies 10 al 13 d'octubre.

VISITA DELS DANSAIRES D'ILLURO

L'Agrupació Aires de Pagesia que fundà i dirigeix Carles Costa Salom, ha celebrat el 20 aniversari de la seva fundació.

Coincidint amb aquest aniversari, el Grup de Dansaires d'Illuro de Mataró ha romàs durant els dies 1, 2 i 3 de novembre a Sant Joan. Aquesta és la tercera visita a Sant Joan de l'agrupació catalana.

El dissabte 2 de novembre aquesta agrupació féu una demostració del seu repertori, compost per diferents danses procedents de la comarca del Maresma.

La vistositat del seu vestuari, que canviaven a cada actuació, és molt distint del que havíem vist a altres agrupacions folklòriques peninsulars i europees.

Les agrupacions Esclafits i Castanyetes d'Artà, S'Estol des Picot de son Macià, Aires des Pla de Marratxí, Rondalla de Bellver de Ciutat i l'Agrupació local han animat amb els seus balls la vetllada, on dansaires, balladors i públic, santjoaners i gent vinguda d'altres pobles omplen la Plaça de la Constitució durant la vetllada del passat dia 2 de novembre.

NO HO HAN COMPRAT ELS

ALEMANYS

La premsa se n'ha fer ressò. Els alemanys estan comprant Mallorca. En alguns municipis del Llevant mallorquí no queden finques, petites ni grans, a les que els alemanys no hagin posat preu.

Les finques rústiques no tenen rendiment, moltes cases de possessió de fora vila necessiten de costoses reparacions, per altre part els compradors n'ofereixen preus temptadors i desorbitats.

Segons rumors que han circulat pel poble, s'ha comentat la venda de la finca coneguda com a Maià de Solanda, que segons aquests mateixos rumors, té una extensió aproximada de 22 quarterades.

Aquesta vegada el comprador no ha estat alemany.

Aquesta finca, que fa partió amb la possessió de Maià, ha tingut diferents conradors al llarg d'aquest segle.

El primer que es recorda fou un montuier conegut per en Vadell, home que desaparegué durant el "Moviment", víctima de l'odi que desencadenaria la Guerra Civil.

Després d'en Vadell, fou el conrador de Maià de Solanda en Jordi Gayà Bauzà (Fideuer) casat amb Isabel Mates Jaume (bufalina) que conrà aquesta finca durant 24 anys.

Després de Jordi Fideuer anà a Maià de Solanda n'Arnau Munar Mas (Bronder), casat amb Miquela Bauzà Barceló, que passaren a la finca casats de fresc i estarem allà durant 5 anys.

Fou Gabriel Florit Nicolau (Sope) el darrer pagès que va estar a Maià de Solanda, una finca de bona terra.

Segons rumors confirmats, Maià de Solanda ha estat comprada pel propietari de la possessió de Maià i no per un alemany. Així la possessió té actualment 110 quarterades.

**EL SANT JOAN
EN LA TEMPORADA SEGONA A LA
CATEGORIA DE SEGONA REGIONAL**

El C.E. Sant Joan està participant en la segona temporada a la categoria de la Segona Regional i després dels partits corresponents als mesos de setembre i octubre es troba al lloc 11 de la taula classificatòria amb so partits guanyats, quatre empatats i dos perduts. Es dona la circumstància que els dos guanyats foren com veurem dins els camps del Campanet i Son Cladera i tots dos per un contundent 0-4. Com també que el dos perduts, foren els dos primers i també pel mateix resultat de 0-4 i 4-0.

Els resultats han estat d'aquesta manera:

Sant Joan	0	Lluchmajor	4
Porreres	4	Sant Joan	0
Sant Joan	2	Beta	2
Campanet	0	Sant Joan	4
Sant Joan	2	Sta. Maria	2
Son Cladera	0	Sant Joan	4
Sant Joan	0	Barracar	0
Cas Concos	0	Sant Joan	0

Com es pot comprovar després de les dues primeres derrotes, el Sant Joan du quan acabam el mes d'octubre sis jornades sense perdre.

En la darrera victòria en el camp del Son Cladera el Sant Joan presentà la següent alineació: Bauzá, Ferriol, Nino Company, Barceló, Crespi, Mas I, Mas II, Fullana, Frias, Nicolau i Mas III. Els golejadors foren: Mas III, Fullana (2) i Mas I,

Esperem que en el primer encontre del mes de novembre Sant Joan - Son Ferrer, pugui l'equip representatiu de la nostra vila, aconseguir la primera victòria d'aquesta temporada al camp de Son Juny.

Joan Jaume Nigorra

FUTBOL: SANT JOAN 0 BARRACAR 0

El partit disputat en el camp de Son Juny el passat diumenge, 20 d'octubre, que acabà amb el resultat

d'empatament a 0 gols, ha merescut que fos comentat per la premsa, per culpa d'un mal arbitratge.

Així "Manacor Comarcal" del dia 26-10 deia:

"Mal arbitratge del Sr. Jesús Infante que no va saber imposar autoritat ni justícia al llarg del partit, permetent un joc llogater, tirant a perillós, sempre influenciat per la pressió d'un equip i un públic que amb motiu comportament provocatiu deixà molt que desitjar."

"Un col·legiat que s'acoinà fins tal extrem que va anticipar la pitada final davant la pressió barracanera, suposant esdeveniments poc agradables si arriba a marcar-se un gol en els darrers moments del partit."

Les alineacions foren les següents:

Sant Joan: Bauzá, Ferriol, Company, Campins, Roig, Rigo, Mas, Ernesto, Fullana, J.Mas, Nicolau i Crespi.

Barracar: Matamalas, Miquel, Estrany, Quetglas, Miquel, Mayordomo, Tugores, Galmés, Gomila, Marin i Sureda.

Per altra part "Diari de Balears" del 25 - 10, baix dels titulars "Muñoz Infante "expulsà" un jutge de línia en un partit de Segona Regional", deia el següent:

"L'àrbitre Miguel Jesús Muñoz Infante, que diumenge passat va dirigir el partit entre el Sant Joan i el Barracar de la setena jornada de Segona Regional va "expulsar" un dels jutges de línia quan faltaven dos minuts pel final.

Diari de Balears va poder parlar ahir en Muñoz Infante, que va reconèixer que havia enviat a la dutxa un dels jutges de línia, però llevà importància a l'assumpta. "És un fet absolutament normal. Ho estava fent bé, però no hi havia força pública al camp i els espectadors no deixaven que dugués a terme la seva feina", explicà l'àrbitre.

Així les coses, el fet és que Muñoz Infante va enviar a la dutxa un dels seus assistents.

Domènec Riera, President del Comitè Balear d'Àrbitres de Futbol,

és va témer del fet per Diari de Balears i explicà que s'havia comès una irregularitat. "No és legal. En tot cas, si hi ha nervis, es pot canviar de banda el jutge de línia. No és el més ètic enviar l'assistent a la dutxa", declarà Domènech.

El President dels àrbitres explicà que el col·legiat, en principi no serà sancionat. "Lògicament, li demanaré explicacions. Això no es pot fer", va dir el màxim responsable arbitral de les Balears.

D'altra banda Josep Domènech Riera està preocupat pel baix nivell d'alguns àrbitres del Comitè Balear, del qual és el màxim responsable. Des que va començar la temporada, el Comitè ha detectat nombrosos àrbitres amb importants deficiències tècniques.

Així les coses, des de dilluns que ve, i començant pels àrbitres de Regional, tots el col·legiats de les Balears passaran un examen teòric, perquè el responsables del Comitè sàpiguin els coneixements que té cada un. "Els àrbitres que la junta directiva del Comitè consideri que no estan capacitats per xiular no ho faran pus", explicà.

LA PENYA MOTORISTA DAVANT LA DIADA DEL 40 ANIVERSARI

La Penya Motorista Sant Joan, té previst celebrar la Diada del 40 Aniversari el proper dia 1 de desembre, amb diferents actes.

Amb motiu de la fundació de l'entitat, a les 10,30 a l'església Parroquial se celebrarà missa, en acció de gràcies.

Acabada la missa i a la mateixa església, se celebrarà un recital líric, en el que intervindran, la soprano Pilar Rosselló, el tenor Honorat Moll, acompanyats al violí per Bernat Pomar i el mestre Rafel Nadal al piano. Per l'organització d'aquest recital líric, es compta amb la col·laboració especial de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

Acabat el concert - recital es podrà visitar l'exposició "40 anys d'activitats a la Penya".

El dinar de matances, que a les 13,30 h. es farà en el restaurant de Can Tronca, com cada any, segurament constituirà l'acta més multitudinari i serà el colofó d'aquest 40 Aniversari de la Penya.

UN OS FORA DE LLOC

Es carrer de Bellavista està tan ben asfaltat que de lo bé que ha quedat sembla esser una autopista, una "acera" de revista d'un que estava renegat i començava estar cansat de que el tinguessen en llista.

Gabriel Company
(Forner Boveta)

ANIVERSARIO

BENVINGUDA A LA NINA TXETXENA

El passat dia 29 d'octubre arribaren a Mallorca 56 nins txetxens, que han d'estar durant un mes per aquí, acollits per distintes famílies de municipis mallorquins. Una nina ha estat acollida per la família Bauzà-Barceló de Sant Joan.

Els nins Txetxens, procedents de Grozni, arribares a Palma molt cansats, després del llarg vol Grozni-Moscou, Moscou-París i París-Madrid, amb l'arribada a l'aeroport de Palma de Mallorca.

Dos dies després, el dissabte dia 2 de novembre, a les 11 h. en el saló d'actes de la Casa de la Vila de Sant Joan, tingué lloc un acte de benvinguda i en honor de la nina txetxena Petimat Temir Bieva, de 13 anys.

El regidor de Cultura, Joan Magro, en nom de l'Ajuntament, donà les gràcies als presents i la benvinguda a Petimat, desitjant-li que aquest mes d'estància a Sant Joan li sigui del seu bon grat i li faci oblidar els horrors de la guerra.

Joan Magro també donà l'enhorabona a la família Bauzà-Barceló per aquest acte de solidaritat amb aquesta nina víctima de la guerra. Acta seguit convidà

per al proper dia 14 de novembre a la Casa de Cultura, on es farà una conferència amb el tema "Els drets humans i els nins als països en guerra, a càrrec de la Sra. Maria Vázquez, presidenta de la Creu Roja i col·laboradora amb l'oficina dels Drets Humans del Ministeri d'Afers Exterior a Balears.

Joan Bauzà (calderer) que ha acollit a casa seva a aquesta nina txetxena ens ha dit que Petimat és una nina molt ordenada i simpàtica.

Al segon dia de estar per aquí, -un dia molt solellat- visitaren algunes platges mallorquines, quedant, Petimat, admirada de la mar i tenint ganes de banyar-se, baldament trobar-nos en el mes de novembre.

L'acte celebrat a l'Ajuntament va comptar amb la nombrosa presència de nins, nines que entregaren a la nou arribada diversos obsequis.

Dins l'emotivitat de l'acte, la nota alegre la posaren el grup local de Xeremiers i Flabiòlers que interpretaren davant na Petimat, part del seu repertori.

Constituí un acte simpàtic, la recepció oficial organitzada per l'Ajuntament, però es que és digne de destacar és el fet d'autèntica solidaritat, d'en Joan Cadarés i la seva esposa Margalida, que ha donat una prova de la seva qualitat humana acollint durant un mes en la seva llar a Petimat, com si fos una més de les seves filles.

En la revista del proper mes de desembre ens agradaria donar a conèixer un poc més aquesta nina txetxena, cosa que farem si Déu ho vol... i hem aconseguit dominar un poquet més l'idioma rus.

DONANTS DE SANG

Amb la finalitat de facilitar la donació de sang als donants de Sant Joan, l'equip mòbil del Banc de Sang de Balears es desplaçà a Sant Joan el passat dia 16 d'octubre.

Dels 45 voluntaris que es presentaren per donar sang, foren 40 els qui en pogueren donar.

LA PARRÒQUIA INFORMA

Domund. La recapta que se celebrà el passat dia 20 d'octubre, destinada a les Missions, aconseguí la quantitat de 202.400 pessetes.

Calendari Pastoral. Les parròquies solidàries de Montuiri, Porreres, Sant Joan i Algaida, han publicat el Calendari Pastoral per el Curs 1996-97. D'aquest Calendari hem tret les següents dades:

Dins la secció "Formació cristiana per a tots" (Celebrar la Fe, Sagraments, signes de Vida Cristiana), està prevista per el dia 22 de gener de 1997, el tema "Confirmació" que dirigeix Mn. Francesc Ramis Oliver, rector d'Alcúdia. Pel maig, també a la rectoria de Sant Joan, el tema "Eucaristia" a càrrec de Mn. Llorenç Lladó Calafat, rector de Felanitx.

Els Baptismes s'administraran cada primer diumenge de mes, llevat de març, perquè és Quaresma. També a la missa de 10,30 cada diumenge, exceptuant el temps de Quaresma: del 25 de febrer al 6 d'abril.

Catequesi infantil. (Primera i segona etapa) De primer fins a vuitè setmanalment, cada dimarts, a partir del 25 d'octubre, a les 17 h. a ca ses Monges.

Catequesi de Confirmació. Una vegada al mes, es reuneix un grup de joves interessats en aprofundir en el seu Procés de fe. Es posaran d'acord amb els responsables de la pastoral juvenil.

MOLTS D'ANYS! FELIÇ ANIVERSARI!

(MES DE NOVEMBRE)

Maria Català Caimari (Karmany), dia 2 de novembre
 Margalida Mates Dalmau (Miquelona), dia 4 de novembre
 Antoni Rebassa Moll (de cas fuster), dia 5 de novembre
 Mateu Català Artigues, dia 5 de novembre
 Miquel Gayà Florit (de la Granja), dia 5 de novembre
 Antonia Isabel Ferrer Mates (Peremates), dia 11 de novembre
 Guillem Bauzá Fiol (Gonella), dia 13 de novembre
 Antoni Mates Nicolau (Taller), dia 16 de novembre
 Magdalena Fiol Alzamora (de son Baró), dia 16 de novembre
 Maria Magdalena Torrens Jaume, dia 17 de novembre
 Antoni Galmés Mates (Pansa), dia 17 de novembre
 Maria Antonia Mas Gelebert (de son Buraixó), 22 de novembre
 Catalina Barceló Roig (de can Paris), dia 26 de novembre
 Maria Nigorra Garí (de sa Bastida), dia 28 de novembre
 Margalida Pastor López (de can Faleu), dia 28 de novembre

NECROLÒGIQUES

Miquela Company Borràs (Ferro), va morir el passat dia 17 d'octubre a l'edat de 89 anys.

Vídua des de molt jove, fou una dona treballadora i dotada de bona memòria. Algunes de les "Fitxes a lloure", que hem publicat amb anterioritat, són informació i dades facilitades per la madona Miquela.

Rebin el nostre condol el seu fill Joan i la seva filla política Maria Bauzá, els seus nets Amador, Miquela i Maria i tots els altres parents.

Rosa Esquirol Miró (de cas Secretari), va morir el passat dia 29 d'octubre a l'edat de 86 anys.

Vídua de Jordi Miró Algueró, que fou Secretari de l'Ajuntament de Sant Joan, des de temps de la Guerra Civil, fins a la seva mort. El novell matrimoni procedent de Catalunya, fixà la seva residència a Sant Joan i aquí han fet vida i mort.

Rebin el nostre condol els seus fills Ernest, Rosita i Pepe, fills polítics Catalina Bauzá, Pep Mas i Joana Coll, néts i tots els altres parents.

M'AGRADA MOLT LA TARDOR

Tot fresqueja amb la tardor
 anar pel camp tant m'agrada
 amb fullatges de tot color
 i fruites de la temporada.
 Quan verdeja sa garriga
 entre humitat i albellons
 i menjant una tardana figa
 raïms, arboces i murtons.
 Els caquis, codonys i pomes
 castanyes, gínjols, magranes
 codonyes, fines d'aromes
 saboroses serves tardanes.
 Entre la tardor hivernenca
 els anous cal també i són
 tampoc no és molt primerenca
 l'atzerola, en que és culli més
 dejorn.

Quan l'airet tant viu i sa
 anuncia l'hivernada
 amb vermellor del sol clar
 la gent respira assentada.

Bàrbara Mates Sastre

TROBADA DELS QUI VINGUEREN AL
MÓN L'ANY 1934 A SANT JOAN

Que garrit el trobar-nos,
 alegres anam fent camí.
 enguany podem compartir
 l'Aniversari seixanta-dos.
 A la taula, alegres un any més,
 refermant amiat i coneixement;
 ja que pel nostre naixement,
 ens convertírem en santjoaners.
 Afavorits per la trobada,
 revisquem junts nostra alegria,
 perduri entre tots l'armonia
 i joia d'aquesta diada.
 Passem els anys animosos,
 disfrutem de la vida i del menjar;
 a ca'n Tronca, ens poguem trobar
 tant contents i gojosos.
 Molts d'anys, ens poguem aplegar,
 amb aquesta satisfacció,
 i entre el record i l'emoció
 altra volta ens tornem a saludar.

LLOANÇA A L'AJUNTAMENT I
A LA CONSOLACIÓ

Enhorabona cumplida
 i de Déu sa protecció
 rebi el nostre Ajuntament
 i tot col·lobrador
 per seguir donant foment
 al nostre Consolació
 la zona més important
 de nostra població,
 el nou marge fabulós
 mos rendeix el seu honor
 embelleixen les millores
 del voltant d'aquest pujol
 allà pujam amb freqüència
 amb alegria i amb dol
 sabent que hi ha nostre Mare
 la Verge del gran consol,
 uns pugen per donar-li gràcies
 i els que estan atribulats
 imploren el seu gombol
 en les seves contrarietats,
 i al seu "amparo" reposen
 els nostres sers estimats,
 que mos poguem veure un dia
 a la Glòria tots plegats.

Catalina Jaume de Calicant

DAVANT UNA TOMBA
PLENA DE FLORS

No me duguis tantes corones
 i de misses ja està be,
 sols te'n recordes estones,
 ja és tard per quedar bé
 tot el mal que em vares fer
 en que et sequis es llagrimar
 ets tu que no el te perdones.

A.B.

El vostre company i amic
 Joan Jaume Nigorra
 Sant Joan, 27-10-1996

DEDICAT A LA FAMÍLIA
BAUZÀ BARCELÓ

Només un home acertat
i una dona de valor
s'han guanyat l'admiració
de tot el meu poble honrat
el sentit de caritat
no té forma ni color
bandera ni religió
ni el troben en el mercat.

Gabriel Company

LA BALANGUERA

HIMNE DE MALLORCA

Lletra: JOAN ALCOVER
Música: AMADEU VIVES

La Balanguera misteriosa,
com una aranya d'art subtil
buida que buida sa filosa.
de nostr vida treu el fil.
Com una parca bé ca vila,
teixint la tela per demà,
la Balanguera fila, fila
la Balanguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera
guaita les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.
La Balanguera fila, fila,
la Balanguera filarà.

De tradicions i d'esperances
tix la senyera pel jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent.
De la infantesa qui s'enfila,
de la vellura qui sen'n va,
la Balanguera fila fila,
la Balanguera filarà.

*«La Balanguera» fou declarat
himne oficial de la nostra Illa
en el ple del Consell Insular
de Mallorca celebrat el 4 de
novembre de 1996.*

ELS QUINTOS NATS
L'ANY 1.931

Cada dia que passam
el llevam de nostra vida
si el passam amb alegria
en penes mos enteram
i si reim o si ploram
tot lo bo i dolent s'oblida.

Tots guardam dins la memòria
als que ja mos han deixat
Déu els hagi perdonat
i mos esperin a la glòria,
que passem a la història
com a model d'amistat.

Els que no han pogut venir
també hem de recordar
i per ells hem de pregar
que s'acabi el seu sofrir
del seu mal puguin sortir
i mos puguin acompanyar.

Sempre he intentat fer-ho bé
i molts de pics no hi ha sortit
i ara me trop malsofrit
pensant com ho he de fer,
molts d'anys i que l'any qui ve
mos sorti tan divertit.

Gabriel Company
(Forner Boveta)

En el fascicle n. 412 de la Gran Enciclopèdia de Mallorca del 27-10-96, es publicà unes notes sobre "Solanda" i sobre D. Rafel Soler que a continuació reproduïm:

SOLANDA

Possessió del terme de Sant Joan, situada entre sa Tortuga, sa Pleta d'en Monjo, Meià i es Castellots.

En el *Llibre de repartiment de Mallorca* (1232) apareix documentada l'alqueria Solanda, de 8 jovades. Aleshores, fou concedida al cavaller Ferran Pérez de Pina. Segons Joan Coromines el nom correspon a un topònim mossàrab, que prové segurament del llatí *imago solandam* o *cappellam solantem*, "imatge usada per consolar-nos, la Verge susceptible o capaç de consolar-nos". L'esmentat filòleg relaciona el topònim amb el santuari de Nostra Senyora de Consolació i menciona una llegenda popular, segons la qual la Mare de Déu de Consolació hi va esser trobada per un esclau moro, que feia de pastor. Durant la Revolta Forana, la possessió fou sequejada diverses vegades. El 1450, el dirigent Pere Mascaró s'hi allotjà i se'n dugueren blat i ordi cap a Inca. Aquest fet inspira el poeta Guillem Colom a escriure l'obra *Cecília de Solanda*, que es feu conèixer per primera vegada (1942) en una lectura a la clastra de les cases. A la revolta de les Germanies, els senyors de la possessió varen esser perseguits pels agermanats. La senyora Sales fou amagada per alguns revoltats santjoaners. El 1559, pertanyia al senyor Bernadí de Sales. Confrontava amb Meià, es Pujol, el Rafal d'en Mallol, Son Vicens Jui, el camí de Porreres, el Rafal Aixat, Son Bauçà, el camí de Sant Joan i el de l'Església Vella (Consolació). Tenia cases amb celler i molí de sang. Hi havia sis esclaus. Era dedicada a vinya i a conreu de cereals. Hi havia una guarda de 900 ovelles. En feien part les terres dites es Camps, de 14 quarterades;

es Camp des Pou, de 40; es Puig des Frare, de 6; sa Sort des Pou, de 9; Son Calafell, de 6,1 i es Pla de la Vila, de 5. La casa pairal dels Sales era al carrer del Senyor Joan Gual, a la parròquia de Sant Jaume, de Palma. En els estims universals de 1578, pertanyia a Mateu Togores i era valorada en 8.500 lliures. El 1604, era de la senyora Elionor Togores Sales. Confrontava amb el camí de Porreres a Inca, el Rafal Aixat, Son Bauçà, Sanutge, la vinya d'en Gual, la sort d'en Ferragut, la de n'Antic, la d'en Mallol, el camí de l'Església Vella, el rafal de n'Antic, son Gual i Carrutxa. La propietària l'engrandí mitjançant l'adquisició de diverses propietats veïnes. N'eren pertinences sa Sort de na Batlle (6 quarterades) i ses Rotes (6 quarterades), ses Veles des Pou Nou (11 quarterades) i ses Rotes (6 quarterades). Feia part del fideïcomís disposat pel senyor Joanot Bernadí de Sales. Tenia cases amb u celler i cups amb una capacitat total de 180 somades. Era dedicada a vinya i a conreu de cereals, lleguminoses i lli. Hi havia una guarda de 180 ovelles. Feia una renda anual de 130 lliures, 120 quarteres de xeixa, 120 de blat, 2 quintars de formatge, tres fogasses tendres, tres anyells, quatre gallines, na dotzena i mitja d'ous i mig quintar de lli. El 1633, pertanyia al senyor Francesc de Sales, abans d'Olesa. Confrontava amb Meià, el Rafal Aixat, es Pujol, el Rafal d'en Tomàs, Son Juny, Son Gual i Carrutxa. Les cases amb celler i molí de sang, velles i ruïnoses, eren en procés de reconstrucció. Es mantenia dedicada a vinya i cereals. El 1638, fou dividida entre la senyora Jerònia d'Olesa i Armengol i el senyo Antoni de Verí. El 1656, en tenia la meitat el senyor Nicolau de Verí. En el cadastre de 1665, era valorada en 18.000 lliures. El 1699, una meitat pertanyia al senyor Nicolau Rossinyol de Sagranada i, l'altra, al senyor Antoni de Verí, donzell. Aquesta part, el 1715, era del senyo Antoni de Verí i d'Olesa. El 1773,

era arrendada amb la possessió de Meià a Francesc Ferrer. El 1789, el viatger Jeroni de Berard la descrigué com una propietat mitjana, dedicada al conreu de blat i vinya i a la ramaderia. Una part era de la família Villalonga Granada i l'altra dels Ferrandell. El s. XIX, les cases, situades sobre un turó rocós (155 m), foren radicalment renovades, fet que implicà l'enderrocament gairebé total de les edificacions antigues. El 1841, Manuel Ferrandell de Maroto establí la seva part. D'un total de 56 quarterades i 2 quartons se'n feren 50 parcel·les, les quals foren adquirides per 19 compradors, la majoria (desset) santjoaners. Les cases i una porció de quatre quarterades varen esser comprades per Mateu i Castellà. Entre 1858-59, la senyora Joana Maria Amengual, vídua de Mateu Castellà, començà a establir 15 quarterades. El 1860, era propietat dels hereus de Mateu Castellà i tenia una extensió de 73 quarterades i 3 quartons. El 1875-76, tornà experimentar un procés de parcel·lació. El 1995, tenia 18 quarterades i pertanyia a la família Oliver. És de gran interès el **pou de Solanda**, situat davant les cases, que data del període islàmic. La possessió ha donat nom al comellar i al **puig de Solanda** (214 m), que, anomenat també des Castellots, se situa al llevant de les cases. Entre les llegendes, viues a la contrada, a més de la citada, destaca la relativa a la voluntat de Nostra Senyora de Consolació d'estar sempre a Solanda i que els santjoaners només aconseguiren fer-la restar a l'oratori posant-li una peanya feta amb el llenyam d'una olivera de la possessió.

SOLER GAYÀ, RAFAEL

Soler Gayà, Rafael (Sant Joan 1929) Enginyer. És titulat (1955) a l'escola Especial d'Enginyeria de Camins, Canals i Ports, de Madrid. Fou (1964-74) director dels ports de Cala Rajada, Ciutadella i la Savina i projectà els nous fars de Moscarter, a Eivissa, i el de Barbaria, a Formentera. Féu part del grup de redacció del nou Pla de senyalització marítima d'Espanya, aprovat el 1967. Va esser (1974-94) director del port de Palma i planificà l'ampliació dels molls comercials, les esplanades de l'antic dic de l'Est i el nou accés per davant el Parc de la Mar, entre d'altres obres. Entre 1976 i 1986, fou professor de l'Escola d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de l'Universitat Politècnica de Catalunya. Va esser degà de la demarcació de Balears del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports (1980-92) i director provincial d'Obres Públiques i Urbanisme (1984-85). A Partir de 1989, es féu càrrec també, dels ports d'Alcúdia, Eivissa i la Savina. Ocupà (1993-94) el càrrec de director tècnic de l'Autoritat Portuària de Balears. Ha representat Espanya a la International Association of Light Houses Authorities i a la Permanent International of Navigation Congresses. Es autor de *Proyecto de Señales Marítimas Luminosas* (1962), *Normas Técnicas sobre obras e instalaciones de ayudas a la navegación* (1986), *Diseño y construcción de relojes de sol* (1989), *Els quadrants mallorquins* (1991) i *curiositats del port de Palma de Mallorca* (1994). Ha col·laborat a *Cauce, Obras Públicas, Boletín de Información del MOPTMA* i a diferents revistes de la premsa forana.

A Miquel, Catalina, Bàrbara, Biel, ...

El poder dedicar-te un pensament me produeix goig, recordar la teves paraules és una delícia, poder adreçar-me a tu és un plaer, un delit, un regal...

Sortada grafia que veu l'expressió dels teus ulls! Que bé tractes els meus mots i quina enveja no em fa veure que ells estan tan prop de tu i jo tan enfora!. De forma callada observen el reflectir de la teva cara, les teves emocions, senten l'accelerament del teu cor..., són muts observadors del que contemplen i plens de satisfacció t'acosten el meu sentir.

El somni i la fantasia ens alliberen de moltes barreres que mai travessaríem o tal volta mai podrem travessar. No es pot treure dels meus escrits l'amor que he posat dins ells o la tendresa del meu sentir. Amb dificultat es poden entendre si no troben l'afecta d'uns ulls condescendents i en certa manera enamorats.

Que importa el procediment, anar per un camí o per l'altra, si se me permet arribar on desig i vull, si puc comunicar-me amb tu? Creus que val la pena perdre temps observant obstacles, barreres, inconvenients, limitacions...?

No puc distingir les dificultats quan capt la teva presència i sé que he arribat fins al fons del teu cor. Me trob tan bé! Era on volia estar i faré el que sàpiga per no sortir-ne.

Intent agrair-te el que m'obris la porta. No hauria entrat si tu no m'haguessis fet un petit racó eixamplant el

cabdal del teu amor.

No sé si en sabré però m'agradaria que, cada vegada que recorrent el teu interior et topessis amb la meva imatge, sentissis alegria, il·lusió, passió per viure, esperança, desig d'estimar.

No menyspreïs mai el que tens, ni tu ni jo podem sentir-nos dins la desgràcia. Tenim tant per compartir amb qui no tingueren tal ventura o la dissort les ha donat ceguesa i eixugat el cor!.

Quin valor tindrien les meves paraules si tu no les escoltassis?. Quin valor tindria el meu pensament si no s'enfrontàs amb el teu?.

No vull que pensis com jo ni que sentis el que jo sent. Vull que estimis el que tens, el que ets. No ofeguis els teus sentiments, no temis el mal us que algú farà d'ells.

Pot ser que molts pocs se'n adonin de la maduresa i la llibertat que posseeix el qui no té por a les xerradisses dels homes, el qui va contra corrent, el qui pensa per ell mateix, el qui diu el que sent, el qui pocs entenen el que fa, el qui va amb el cor damunt la mà conscient de que algú el trepitjarà.

Quan tu parles ho fas amb el cor. El teu cor te fa exagerar les meves virtuts, fins i tot en veu allà on no n'hi ha. De totes maneres em fa feliç el que siguis així i em sentiré sempre agraït amb tu i amb el que has fet per mi.

Vint-i-dos de setembre de 1996
Guillem Morlà Adrover

COMENÇANT UN NOU DIA...

A vegades no sé si estim o ja no sé estimar. M'agradaria poder dir que els meus dolors, uns pocs són meus i els altres de l'humanitat. No estàs sol quan sents la mancança de valors del teu entorn, o tal volta de la teva vida. També jo tenc moments en que no estic segur de caminar per allà on vull i sent l'angoixa de la soledat i la buidor del meu viure.

Quants de cops farà falta sortir de nosaltres mateixos i dels nostres quefers diaris!. Quants cops caldrà mirar lluny per omplir els pulmons d'aire fresc i nou! El començar cada dia, el treure forces d'on no n'hi ha, el anar fent camí caminant, el demostrar alegria quan el cor es sent ferit i està plorant..., quan costa amunt se ens fa! El viure no és una tasca fàcil bona de dur. Quan costa aixecar-nos o sortir d'una depressió! Que bé ens aniria topar una mà quan allargam la nostre o trobar on aferrar-nos quan queim a terra!

Hi ha dies que quan sortim del llit no ens agrada el que veim ni el que sentim, ni tan sols la companyia, si és que la tenim. Fins i tot a vegades sembla que no te massa sentit el viure o no sabríem dir per què ho feim.

Avui el sol no ha sortit per mi amb la força necessària per donar-me llum i colors. Angoixós i apallissat he donat les primeres passes entre els grisos. No veig el camí. No hi ha més camí que el que aniré fent. En som conscient i sé que l'únic que en trauré del dia d'avui serà l'esforç, la lluita, l'amor i la il·lusió que hi posaré. També sé que possiblement em toparé amb

l'incomprensió, molta gent no entendrà el que faig ni el que dic.

Avui viuré amb l'esperança de poder fer part i compartir, amb qui vulgui, el que tenc i som. Demà si arriba, serà un altra dia, un dia nou. M'interessa de veres el avui, viure intensament aquests moments amb tota qualitat de detalls, viure la tendresa, l'esperança, l'amor, sentir-me viu, adonar-me dels qui passin prop de mi, escoltar els qui tenen ganes de parlar, compartir els seus dolors i les seves alegries. Respectaré la llibertat del demás. Intentaré entendre el seu món, el que no siguin ni pensin com jo. Procuraré no fer accepcions de persones i que tots tinguin cabuda dins el meu cor. Cercaré veure aquell petit indret agradable i bo que totes les persones sempre tenen.

Quan arribi la nit i miri enrera veuré que he estat covard, que no he complit massa bé el que m'havia proposat de bon matí. Sentiré l'impotència, la meva feblesa, tindrè ràbia de mi mateix per haver perdut un dia més, per no haver aprofitat una ocasió, un moments que mai més tornaré tenir al meu davant. També sentiré alegria perquè part del meu somni s'haurà realitzat.

"Pensaré amb tu perquè ets l'alegria que m'escalfa per dintre. Sense tu la volada del meu goig és curta. La teva absència me duu pels fondals d'etern enyorament."

ES COMPLEIXEN 50 ANYS DE L'INICI DE LES OBRES DEL CAMP DE FUTBOL

La "Unión Deportiva San Juan", que participava per primera vegada a una competició de futbol en la temporada 1945-46 i que presidia Miquel Fiol Nigorra, tenia dificultats per trobar terrenys per a fer-hi el camp de futbol, donada la circumstància de la rendabilitat dels cultius. Això feia que cada any s'hagués de canviar d'escenari.

Primer va ser al Pou Nou i llavors per la temporada 45-46 al Camp d'en Fiol i la temporada 46-47 a Gosauba.

Aquesta preocupació dels dirigents els dugué a pensar amb la possibilitat de construir-lo al pinar de son Juny. Refermant l'idea del president Fiol, que allà dalt no s'hi podria sembrar res que fos productiu i això afavoriria la creació d'un terreny de joc definitiu.

Els terrenys de son Juny eren propietat de la Caixa Rural i Sindicat Agrícola de Sant Joan, entitat a les hores presidida per Joan Gayà Bauçà (L'amo Joan, pare de l'apotecari don Raimundo Gayà, que com a jove que era, sempre a veure amb bons ulls la idea).

Cuidava de la comptabilitat Francesc Oliver Oliver "dels Calderers", que també sentia afecció per l'esport.

La Caixa Rural havia adquirit en aquells anys el pinar de son Juny a indicacions de Antoni Bauçà Fiol (mestre Antoni escolar), promotor de l'establiment del Camp d'en Fiol, animat per l'idea que el pinar no fos parcel·lat, afavorint així la seva conservació.

Doncs aquella idea que en un principi pareixia tan esgavellada, tota vegada que es tractava d'uns

terrenys de garriga amb un bon desnivell i a més que es comptava tant sols amb eines bastant rutinàries, tingué, després d'un bon estudi, una acollida favorable entre els membres de la Caixa Rural, que veren un destí per als terrenys, al mateix temps que podrien ser de gran utilitat per al poble.

Aquesta Entitat hi va fer en un principi ajuda econòmica que després continuà com a préstecs personals entre els directius de la U.D. San Juan.

Solventats el permisos i autoritzacions, els molts d'afezionats santjoaners enrolats dins el Club esportiu, amb coratge, valentia i decisió, començaren les obres en el *novembre de 1946*.

Arades, carros i un tractor amb rodes de ferro, així com altres eines manuals, entre elles aixades i manuelles per procurar el barrubins que explotaven amb cartutxos, es varen moure les primeres terres i pedres.

Així amb la il·lusió i l'esforç d'aquella gent, avui podem gaudir d'un camp de futbol, que en un principi anomenaren "Campo de Consolación", que és l'admiració de molts pel seu atractiu, ja que avui després de 50 anys es troba envoltat de pins verds que li donen un caràcter especial.

La història del camp té moltes més anècdotes i curiositats, però avui tan sols volem fer memòria d'aquelles gestions i circumstàncies que afavorien el començament de les obres del CAMP DE FUTBOL, ara fa 50 anys.

Novembre de 1.996
Joan Jaume Nigorra

A CARLES COSTA I AL VINT ANYS D'UNA AGRUPACIÓ

El començar una cosa, organitzar una associació o una activitat por ser el fruit d'uns moments d'entusiasme, d'una il·lusió o d'una quimera passatgera.

Mantenir-la durant vint anys és un altra cosa. Vint anys són molts dins la vida d'una persona. Possiblement poques agrupacions folklòriques s'han mantingut tant de temps sota la direcció d'una mateixa persona. Jo no en conec cap. Són més fàcils de trobar agrupacions amb durades molt més curtes, grups que han anat canviant de nom i de direcció, grups desapareguts, grups escindits...

Si vint anys en semblem molts quants no seran els moments de dificultats, les hores de dedicació, els moments de cansament i que un ho enviaria tot a rodar, les incomprendions, el nul benefici econòmic, els disgusts, les decepcions, les lluites internes del grup, envejes, malentesos,... Segur que en Carles en podria contar moltes històries amb aquest aspecte però no és la meua intenció parlar-ne i molt manco que les recordi. Del passat només cal tenir present les coses bones, de les dolentes es millor oblidar-se'n.

Voldria parlar-li de la festa.
dels qui tinguérem la sort de poder-

lo acompanyar fins que la festa va acabar. Dels qui en certa manera volíem fer-li saber que el seu temps, el seu esforç, les moltes hores que ha dedicat el grup ha tingut el seu fruit. Són molts els que han anat passant per l'agrupació. És molta la gent que ha après a estimar una part important del nostre folklore. Uns han après a ballar i han gaudit d'uns moments inoblidables. Altres han quedat embadalits contemplant com els balladors i balladores delectaven els seus ulls, mentre el músics sacsejaven el nostre sentit amb l'encant d'un folklore alegre i fester.

Molts recordaran tota la seva vida l'empremta d'uns bells moments de joventut i un grat record del qui va fer realitat aquest somni. Altres no podran oblidar uns moments propicis per l'amor, on no hi havia cabuda per l'odi i desapareixia el rancor. Les ballades del grup i els balls oberts per tothom seran recordats amb goig per la majoria dels qui tingueren accés a ells.

A vegades ens oblidam de ser agraïts, sé que molts s'afegiran al meu sentiment i diran: Gràcies Carles! El que has fet és molt important per mi!

Sant Joan, dos de novembre, 1996
Guillem Morlà Adrover

CARTA A UNA CLEPTÒMANA

Madona Maria:

Fa molt de temps que volia escriure-vos aquesta carta. Si voleu que vos digui la veritat, fa mesos i mesos que li don voltes.

Vos escric perquè estim molt les vostres filles. No vull que elles s'hagin d'empeguir per vós.

Em va venir tant de nou la primera vegada que em digueren que per les botigues agafàveu cosetes d'amagat, que no ho podia creure.
- Pot pensar, la madona Maria no és una d'aquestes!-

Però, si primer ho deien en veu baixa i sense nomenar-vos, dient "és una madona ben estufada, de ses que bufen i volen ser", i és que es botiguers, sense fer-ne crides i es marxandos que vénen a fer mercat els dijous, tots se n'han adonat.

Ningú s'ho explica, perquè a vós no vos fa falta, ni molt manco.

Diuen que això és una malaltia. Però quasi tothom pensa que és dolentia. Jo crec que ho és una malaltia, perquè ningú s'exposa i vol esser murmurat i mal vist, passant per lladre, per agafar unes foteses que li fan estalviar 20 duros.

Els botiguers, placers i els que vos ha vist "actuar" diuen que sou més falaguera que el "Màgic Andreu". Els qui s'han posat a l'aguait i no vos perden de vista en entrar a una botiga diuen que començau a enrevoltar i fer la turniola i si vos vigilen pareix que vos pega mal de ventre i vos aferrau al que podeu, qualsevol fotesa, que quasi segur no vos servirà per res.

En poques paraules, pareix que no romaneu a ple si no podeu fotre qualche cosa, per barata que sigui. Per això crec que es tracta d'una malaltia, i els mateixos perjudicats, si són un poc comprensius, crec que en lloc de tenir-vos ràbia ha de sentir pena per vós i per la vostra família, perquè les vostres filles en són ben netes i si ho saben han de sentir-se empegueïdes de saber que vos dedicau a fer petits robatoris per allà on anau.

Si sou conscient del mal que les feis - per quasi no res - jo vos deman que ho conteu a les vostres filles i elles faran comes, vos menaran a un psicòleg, per posar-hi remei.

Si endevinau qui som jo, la que vos escriu aquesta carta, no vull que me tingueu ràbia, ni que me deixeu de saludar. Tampoc vull que me doneu les gràcies. Sols voldria ser avisada si mumare o altra parent de prop li pegàs la mania d'agafar les coses que no són seves, com feis vós, perquè vós estau malalta i no sou una lladra.

Antonia

"CARTES" DE CRISTINA

"Bon dia, venc a estar una estona amb tu. Necessit respirar un poc d'aire net i poder allargar sa vista sense trobar parets. Aprofit uns moments que he quedada tota sola per fer-te un poc de companyia. Realment no sé si venc a estar amb tu perquè no estiguis sol o si som jo la que necessit la teva companyia.

Quan t'escric és com si m'aïllàs del que m'envolta, no not la presència de les altres persones i som més lliure per dir el que realment pens i sent.

Fa cinc minuts em trobava molt malament. Era un malestar que em recordava una forta depressió que fa uns anys vaig tenir... He fet un esforç per agafar el llapis i he començat a escriure, abans que la tristesa enfonsàs el meu cor.

Poques vegades dins sa vida et topes amb una persona amb la que tens tal afinitat d'idees, sentiments, pensaments que puguis ser tu mateix i despullar sa teva manera de ser, sense por a sa crítica, a sa mala interpretació o a s'incomprensió. Poques vegades, i tal vegada mai, pots mantenir una relació, on la confiança, el respecta per la llibertat de l'altra, siguin tan forts que la fassin bona i duradora.

Me sap greu dur una vida tan monòtona, tan estancada i dins el mateix redol. Si tingués altra tipus de vivències te podria fer part d'elles i et parlaria de coses noves.

El que em passa és que de cada dia me don més compta que dins el meu entorn, tal vegada dins la meva vida, hi ha una falta de valors i m'estic plantejant si vull viure sense ells o si hi puc viure. Tot això me crea confusió, aquesta lluita, en certs moments, me fan perdre el meu equilibri interior.

Algunes coses que em passen, poc habituals dins la meva vida rutinari, me criden l'atenció, creen sensacions i sentiments nous. Tal vegada m'estranyen perquè no estic acostumada a sentir-los. Crec que la reflexió, els temps, tenir-te al meu costat o contar amb la teva amistat son coses que me poden ajudar a equilibrar aquests sentiments, a saber d'on venen i per què hi son. Mentre tant hi haurà qualche moment com el que he passat fa una estona. Quan difícil és viure un satisfet amb ell mateix!

Et don gràcies per respectar la meva situació, per voler que sigui lliure, per desitjar la meva felicitat. Per sort o per desgracia el meus lligams ,ara per ara, son bastant forts i mal de rompre. No sé si hi ha possibilitat perquè les coses puguin canviar. Necessit temps per pensar, per reflexionar... No sé si en sortiré de la lluita que hi ha en el meu interior o si seguiré ofegant els meus sentiments com ho havia fet fins ara. Ja sé que el prendre una decisió és tasca meva i que ningú ho pot fer per jo.

Gràcies per la teva companyia. Un altra dia tornaré estar amb tu i si em deixes te diré el que em passa. Crec que és ver que no és bo tancar-se dins un mateix. Les penes compartides sembla que no son tan feixugues i se fan més bones de dur.

Fins prest!

Cristina

Sant Joan tres de novembre de 1996
Guillem Morlà Adrover

"Els joves tenen massa llibertat"

Com quasi sempre cal definir el termes si ens volem entendre. Malgrat hi hagi un llibres que es diuen "diccionaris" on se troba la grafia i l'accepció més comú dels mots, moltes vegades ens encaparrotem amb imposar el nostre propi diccionari cosa que genera una mala fi de discussions i malentesos.

"Llibertat", és per mi, una facultat natural que tenen les persones humanes per obrar d'una o d'una altra manera, o per deixar d'obrar. És la falta de subjecció o subordinació. No més es pot demanar responsabilitat quan un usa la seva llibertat. Llibertat i responsabilitat són dos conceptes fortament relacionats.

Si ho entenem així no crec que es pugui posar fites i dir que un te massa llibertat, més be hauríem de reconèixer que tots tenim lligams i no som prou lliures.

Demanau als joves si tenen massa llibertat. Jo no n'he trobat cap mai que em digui que sí. Al contrari en trobareu que protesten per l'incomprensió de la gent major, per la falta de confiança que tenen amb ells, de lo poc que se'ls té en compta, de la falta d'interès per les seves coses i pel seu món. Vos diran que estan cansats dels arguments que citen l'experiència i dels camins que la gent major els ha marcat. Qualcú vos dirà que els seus pares no el deixen xerrar o expressar el que pensa, i si parla és com si ho fes amb un altra idioma. També en trobareu que agraeixen el haver trobat uns pares amb les mànigues amples, i que les han deixat marge per usar la seva llibertat.

Darrera la frase "els joves tenen massa llibertat" solem amagar-hi molts d'altres sentits diferents al que he descrit com a llibertat: Enveja d'una cosa que no tenim? Desig de poder fer unes coses que ells fan i nosaltres no poguérem? Ganes de

reviure una joventut que ja ens ha passat per damunt?. La disconformitat amb el que tenim i som? Intolerància amb el que no s'ajusta a la nostra manera de veure les coses...?

Sempre hi haurà gent que pensarà que la persona és com un arbre que si no el lligues ben fort a un pal dret creixerà tort, o que és com un animal que li has d'inculcar hàbits i costums a força de bastonades o tanques. El que així pensa sol tenir poc respecta a la llibertat del demés. Per sort nostra no som arbres o animals. A més no heu trobat mai dins el bosc arbres amb una soca ben dreta que mai ha estat lligada a un pal? N'hi ha molts.

Ens aferram a les nostres costums, al que ens ensenyaren i perdem l'agilitat d'anar canviant i d'aprendre un poc més cada dia.

Seguiré creient que la joventut és una font de noves forces, d'idees renovadores i creatives. Admir la seva franquesa i la transparència del seu obrar. M'agrada veure com es bressolen i es besen a un raconet del carrer. Les mostres d'afecta i estima sempre em complauen.

La joventut no té massa llibertat. Els ha tocat conviure amb molta de gent que té la vocació de jutge, amb gent que te la necessitat moralitzar els actes que ells fan. Sempre trobam persones (si és que ho són) que se senten amb drets per imposar pautes de conducta, que t'han de dir el que toca fer, que sempre saben si el que fas està bé o malament, que pensen per tu, que et pregunten coses per satisfer la seva absència de discreció i la manca de respecta a la teva intimitat i al teu silenci.

El qui és lliure viu i deixa viure als demés. *Mai hi ha prou llibertat.*

Guillem Morlà Adrover

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Dies passats visitaren la Biblioteca els nins i nines de l'Escoleta de Sant Vicenç de Paul.

Per a molts va esser el primer contacte amb la Biblioteca y esperam que no sia el darrer.

Ben vinguts!

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

